

ТЕОДОР ТРАЯНОВ – ЖИВОТОПИС

*“ О, мощ проявена
на дух благороден,
пред своята България
завета разкрий:
делата остават,
човекът е преходен!
Народът е вечен
в това, що твори!”*

Т. Траянов

- 1882 г.** Теодор Траянов се ражда в гр. Пазарджик на 30 януари в семейството на Васил Тодоров Траянов, съдебен служител Елена Лютова- учителка.
- 1899 г.** Траянов завършва Първа мъжка гимназия в София и се записва студент във физико-математическия факултет на Софийския университет. За пръв път печата стихове в ученическото списание “Смях”.
- 1901 г.** Заминава за Виена. Учи строително инженерство във Висшето техническо училище, а по-късно се прехвърля да следва архитектура.
- 1905 г.** В списание “Художник” Теодор Траянов публикува стихотворението “Новий ден”, което поставя началото на

неговата литературна популярност.

При краткото си завръщане в България играе в първия организиран турнир по шахмат и печели убедително всичките шест партии и заслужено получава прозвището Първи неофициален шампион на България.

- 1906 г.** Теодор Траянов приключва със следването си, без да се дипломира.
Постъпва на работа като аташе по печата в Българската легация.
- 1907 г.** Сключва брак с виенчанката Елена Фр. Петерс.
- 1909 г.** Излиза от печат първата му стихосбирка “Regina mortua” - една от най-завършените символистични книги в българската поезия
- 1912 г.** Издава “Химни и балади : Избрани стихотворения 1902 – 1909 ”.
- 1912 –1913 г.** Участва като доброволец в Балканската и Междусъюзническата война.
- 1914 г.** Включва се в културния живот на австрийската опера, където е поставена негова драматизация по творба на Оскар Уайлд.
- 1914 - 1920 г.** Заема различни дипломатически длъжности в Българската легация във Виена.
- 1921 г.** Т. Траянов издава стихотворния сборник “Български балади”.
- 1922 г.** Работи в българското генерално консулство в Бреслау (Вроцлав).
Заедно с Иван Радославов и Людмил Стоянов учредява и редактира списание “Хиперион”- месечно издание за литература и изкуство; трибуна на българския символизъм.
- 1923 г.** През есента се завръща окончателно в България.
Издава поемата “Песен на песните”.
- 1924 г.** Пръв подписва протеста на група прогресивни дейци

против арестуването и интернирането на поета Христо Ясенев.

- 1926 г.** Т. Траянов е назначен за учител в Първа мъжка гимназия в гр. София.
Издава сборника “Романтични песни”.
Негови стихове са включени в антологията ”Български поети” - издание на литературната заедруга ”Денница”.
- 1929 г.** Излиза от печат сборника “Освободеният човек 1905 – 1911”, включващ “Regina mortua” и “Химни и балади”.
- 1933 г.** Т. Траянов е уволнен като учител от гимназията.
- 1934 г.** Издава антологична сбирка “Пантеон”, която е едно своеобразно посвещение на имена от българската и световна поезия.
- 1937 г.** Назначен е в Народния театър първо като помощник-драматург, а по-късно като драматург III степен.
- 1941 г.** Публикува стихосбирката “Земя и дух 1921 -1926 : Български балади. Песен на песните. Романтични песни”.
- 1942 г.** Награден е от цар Борис III с орден за 60-годишния му юбилей.

По време на Втората световна война получава предложение от немско издателство за издаване на сбирката ”Пантеон” на немски език, с условие да изключи стихотворението за Хайнрих Хайне “Последният сън”, но Траянов категорично отказва.

15 януари 1945 г. София, Александровска болница - Теодор Траянов умира.